

Panikkar i Pániker

Els germans Raimon Panikkar i Salvador Pániker figuren entre les grans personalitats que la nostra cultura va veure emergir després de la posguerra. A les biblioteques universitàries dels Estats Units dels anys setanta i vuitanta, Raimon era un dels comptats autors hispànics del ram de les Humanitats amb presència, principalment pel seu llibre *Unknown Christ of Hinduism*, publicat en anglès el 1968. Mort el 2010, la biografia de Maciej Bielawski que ressenyem en aquest suplement (pàgina 10) il·lumina el seu sorprenent recorregut, de membre eminent de l'Opus Dei a pensador ecologista i hinduïsta preocupat per la secularitat sagrada.

El seu germà petit, Salvador, és una figura capdavantera del pensament actual. Mentre Raimon abominava el progrés entès a la manera occidental, Salvador, amb la seva teoria de la retroprogressivitat, ha buscat una manera més sincrètica –i possiblement més pràctica, o almenys més estimulant per a gent com jo– d'harmonitzar les preocupacions espirituals amb els aspectes positius de la societat de consum. Fa any i mig va publicar el seu últim llibre, *Diario de otoño*, en la línia que ha escollit perquè el seu pensament arribi al públic de forma amena i directa.

Raimon i Salvador, coses de família, van estar un temps apartats, en el pla ideològic i personal. Fascinat per les figures de tots dos, em vaig entossudir a reunir-los. Les preparacions van resultar àrdues, feia temps que no es veien i tots dos eren complicats. Van accedir a trobar-se en un hotel de Vic, més o menys equidistant de Barcelona i Tavertet, on respectivament residien. Van debatre cordialment durant més de dues hores i el resultat va aparèixer publicat, l'abril del 2000, en aquest diari. Quan es parla de savis catalans, és impensable no fer referència als singulars germans Panikkar/Pániker.

SERGIO VILA-SANJUÁN

